Nadal: 3 de gener

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,29-34): L'endemà [Joan] veu venir Jesús cap a ell, i diu: «Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món. Aquest és aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que ha passat al davant meu, perquè era primer que jo. I jo no el coneixia, però, perquè fos manifestat a Israel, per això he vingut a batejar amb aigua». I Joan testimonià, dient: «He vist l'Esperit, que baixava com un colom del cel, i es posà damunt ell; i jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar amb aigua, ell em digué: "Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, aquest és el qui bateja en l'Esperit Sant". I jo he vist i he testimoniat que aquest és el Fill de Déu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I jo he vist i he testimoniat que aquest és el Fill de Déu»

Rev. P. Higinio Rafael ROSOLEN IVE
(Cobourg, Ontario, Canadà)

Avui, san Joan Baptista dóna testimoni sobre el Baptisme de Jesús. El Papa Francesc recordava que «el Baptisme és el sagrament en el qual es funda la nostra fe, que ens insereix com a membres vius en el Crist i en la seva Església»; i afegia: «No és una formalitat. És un acte que toca profundament la nostra existència. Un nen batejat o un nen no batejat no és el mateix. No és el mateix una persona batejada o una persona no batejada. Nosaltres, amb el Baptisme, som immersos en aquesta font inesgotable de vida que és la mort de Jesús, el més gran acte d'amor de tota la història; i gràcies a aquest amor podem viure una vida nova, no ja en poder del mal, del pecat i de la mort, sinó en la comunió amb Déu i els nostres germans».

Hem escoltat els dos efectes principals del Baptisme ensenyats en el Catecisme de l'Església Catòlica (n. 1262-1266):

1r «Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món» (Jn 11,29). Un efecte del Baptisme és la purificació dels pecats, és a dir, tots els pecats són perdonats, el pecat original i tots els pecats personals així com totes les penes del pecat.

2n «L'Esperit baixa», «bateja en l'Esperit Sant» (Jn 1,34): el Baptisme ens fa "una nova creació", fills adoptius de Déu i partícips de la naturalesa divina, membres del Crist, cohereus amb Ell i temples de

l'Esperit Sant.

La Santíssima Trinitat —Pare, Fill i Esperit Sant— ens dóna la gràcia santificant, que ens fa capaços de creure en Déu, d'esperar en Ell i d'estimar-lo; de viure i obrar sota la moció de l'Esperit Sant mitjançant els seus dons; de créixer en el bé a través de les virtuts morals.

Demanem, tal com ens exhorta el Papa Francesc, «desvetllar la memòria del nostre Baptisme», «viure cada dia el nostre Baptisme com a realitat actual en la nostra existència».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Celebrem el dia afortunat en què Qui era el "Dia" immens i etern va baixar fins aquest dia nostre tan breu i temporal. Aquest es va convertir per a nosaltres en redempció» (Sant Agustí)

- «La terra queda restablerta perquè s'obre a Déu, i rep novament la seva veritable llum. El cant dels àngels expressa l'alegria perquè cel i terra es troben novament units; perquè l'home s'ha unit novament a Déu» (Benet XVI)

- «Després d'haver acceptat de donar-li el baptisme a la fila dels pecadors, (...) va mostrar Jesús com 'l'Anyell de Déu que lleva els pecats del món' (Jn 1,29). Així manifesta que Jesús és a la vegada el Servidor sofrent que (...) porta el pecat de les multituds i l'anyell pasqual, símbol de la redempció d'Israel quan va celebrar la primera Pasqua. Tota la vida del Crist expressa la seva missió: 'servir i donar la vida en rescat per la multitud' (Mc 10,45)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 608)

Altres comentaris

«I jo he vist i he testimoniat que aquest és el Fill de Déu»

Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, aquest fragment de l'Evangeli de sant Joan ens immergeix de ple en la dimensió testimonial que li és pròpia. És testimoni la persona que compareix a declarar la identitat d'algú. Doncs bé, Joan se'ns presenta com el profeta per excel·lència que afirma la centralitat de Jesús. Adonem-nos-en des de quatre punts de vista.

L'afirma, en primer lloc, com a vident que exhorta: «Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món» (Jn 1,29). Ho fa, en segon lloc, com a convençut que reitera: «Aquest és aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que ha passat al davant meu, perquè era primer que jo» (Jn 1,30). Ho confirma com a

conscient de la missió que ha rebut: «perquè fos manifestat a Israel, per això he vingut a batejar amb aigua» (Jn 1,31). I, finalment, tornant a la seva qualitat de vident, rebla: «El qui m'envià a batejar amb aigua, ell em digué: "Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, aquest és el qui bateja en l'Esperit Sant". I jo he vist» (Jn 1,33-34).

Davant aquest testimoni que conserva dins l'Església la mateixa energia de fa dos mil anys, preguntem-nos, germans: —Enmig d'una cultura laïcista que nega el pecat, contemplo Jesús com aquell que em salva del mal moral? —Enmig d'un corrent d'opinió que només veu en Jesús un home religiós extraordinari, hi crec com en aquell que existeix des de sempre, abans que Joan, abans que el món fos creat? —Enmig d'un món desorientat per mil ideologies i opinions, admeto Jesús com aquell que dóna sentit definitiu a la meva vida? —Enmig d'una civilització que margina la fe, adoro Jesús com aquell en qui reposa plenament l'Esperit de Déu»?

I una darrera pregunta: —El meu "sí" a Jesús, és tan absolut que també jo, com Joan, proclamo als qui conec i m'envolten: «Us dono testimoni que Jesús és el fill de Déu!»?